

552 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[1978 செப்டம்பர் 15]

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978-ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 39/1978) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 39/1978) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் ஏற்கெனவே 13 பேர்கள் பேசுவதற்கு பெயர் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 5 நிமிடங்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டாலும், பதில் சொல்வதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் 5 அல்லது பத்து நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட கிட்டத்தட்ட மணி 1.30-க்கு மேல் ஆகிவிடும். ஆகவே அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் 5 நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(2) தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 41/1978).

The Hon. Thiru K. NARAYANASWAMI MUDALIYAR: Mr. Chairman, I move—

“That the Tamil Nadu Debt Relief Bill, 1978 @ (L. A. Bill No. 41 of 1978) as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

612-629 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்ட முன் வடிவு 553
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 41/1978)

1978 செப்டம்பர் 15]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட
தீர்மானம்—

”சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்
நாடு 1978-ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டமுன்வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 41/1978)
ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.”

திரு ஆ. நல்லசிவன்: தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே
ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீது பேசும்போது குறிப்பிட்டுச்
சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரே ஒரு திருத்தத்தை மட்டும் மாண்பு
மிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்பு
கிறேன். 6 மாதத்திற்கு ரூ. 1,200 வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு
இந்த நிவாரணம் என்றிருக்கிறது. இதை 6 மாதத்திற்கு ரூ. 2,500
அல்லது ஒரு வருடத்திற்கு ரூ. 5 ஆயிரம் வருமானம் உள்ளவர்க
ளுக்கு நிவாரணம் உண்டு என்று மாற்ற வேண்டும் என்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் இன்று நம் நாட்டிலே முனிசி
பாலிட்டியிலே வேலை செய்கின்ற ஸ்காவன்ஜர்களுக்கு கூட மாதம்
ரூ. 200க்கு மேல் சம்பளம் கிடைக்கிறது. அவர்கள்கூட ரொம்ப
கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டம் நம்
எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கிறது. ஆகவே 6 மாதத்திற்கு ரூ. 2,500
அல்லது வருடத்திற்கு ரூ. 5,000 என்ற அளவுக்கு மாற்றவேண்டும்.
6 மாதத்திற்கு ரூ. 1,500 வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு என்றால்,
அர்ப்பன் ஏரியாக்களிலே உள்ள யாருக்குமே இந்த நிவாரணம்
கிடைக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். 6 மாதத்திற்கு
2,500 ரூபாய், ஒரு வருடத்திற்கு 5,000 ரூபாய் என்று
மாற்றினால், அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு நிவாரணம் கிடைக்க
வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதால் இந்தத் திருத்தத்தை மாண்புமிகு
அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

*THIRU A. R. DAMODARAN, Sr. I welcome this bill. The
moratorium has been in existence for three years and as we have been
pleading for a Bill to replace the moratorium, I am glad that the
Hon. Minister has been able to fulfil his assurance in this regard. My
only regret is that although I opposed the extension of the moratorium,
I think in this case he should have extended the moratorium because
the present Bill has been brought only to replace the Ordinance
already promulgated. Therefore, there is no room for us to suggest
any amendments which can be incorporated in this Bill today. The
only thing I would like to mention is whether we could not consider
in Tamil Nadu the introduction of registration of debts, which was
being adopted in French administration. They have a public notary
system whereby all people who lend money have to register the loans

554 தம்முநாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 41/1978)

[Thiru A. R. Damodaran] [1978 செப்டம்பர் 15]

at the Public Notary's office. The French system has prevented certain abuses which have crept into the system of money lending where exorbitant rates of interest have been charged. I realise there will be some difficulty in asking everybody to register the debts and, therefore, I would like the Hon. Minister to consider whether we could not prescribe a limit of Rs. 1,000 and prescribe compulsory registration of loans over and above the limit so that the abuses of the present system in which exorbitant interest is collected could be in future. The Government may consider this suggestion.

My second suggestion is: In the fixation of revised rate of interest, we must also bear in mind the current bank rate which is charged by the banks on the borrowings from banks. At present the bank rate for the ordinary people ranges between 14 and 16 per cent. The fixing of artificial rate of interest would only lead to further abuses in our system. I would request that the question of revision of interest rates may also be considered by the Government when they bring in suitable legislation in this regard.

Regarding the Debt Relief Bill itself, I welcome the scaling down of debt as mentioned in section 7 since at last there is some finality to the moratorium that has been in existence for three years. Nobody will be foolish enough to imagine that we will not have in future moratorium or debt relief. One hopes that it will not be necessary and that finality will be there in the future to the same extent. From 1938 we have been having a series of debt relief measures.

(முற்பகல் 11-50)

Whether this is an indication that Tamil Nadu is growing deeper and deeper in debt and whether poverty is increasing is a matter that has to be examined. One hopes that these measures will not become permanent measures in the future also.

Sir, in regard to section 7, every debt of Rs. 500, Rs. 5,000 or Rs. 10,000 which has been mentioned, has been scaled down. The object of this Bill is to help debtors belonging to the weaker sections. But according to section 7, if we take clause (1), it is said that every debt up to Rs. 500, every single debt whether it is ten debts of Rs. 500 or 20 debts of Rs. 500, has to be scaled down. In the case of Rs. 500 and below, I accept it as it will benefit the weaker sections. In the case of debts between Rs. 500 and Rs. 5,000, 50 per cent of interest

1978 செப்டம்பர் 15]

[Thiru A. R. Damodaran]

has been written off and I agree to that. Interest may be written off because it is a measure of debt relief and it is very welcome. But in the case of the principal amount, one-half of the principal amount can also be written off. In other words, if a person has contracted ten Rs. 4,000 debts, it means that he can write off Rs. 2,000 in each debt, or out of Rs. 40,000, Rs. 20,000 can be written off. The object of this legislation is to place a limit on the extent of relief that can be given for indebtedness and which has been prescribed under a particular clause to which I shall refer later. Regarding the benefit extended in the case of widows, it has been defined that widows with a property of Rs. 10,000 inclusive of the debt will be exempt from the provisions of the Act. When you have been able to prescribe a limit for widows with a wealth of Rs. 10,000, why do you want to give relief to persons who may have contracted ten or fifteen individual debts of Rs. 4,000? Why do you want to scale down the debts in such cases? I think that this is something that gives extraordinary relief to a class of persons who do not require it. I wish that the Government had considered this aspect. As I said, it is extremely late for us to consider now. I do not mind interest being wiped out. But, certainly, in so far as the principal is concerned, the wiping off of 50 per cent of each and every debt is an exceptional relief which is not warranted under the circumstances.

Sir, the provision regarding the mortgages is an extremely complicated provision which requires a very keen legal mind to understand all the implications. That is why I wish that we could have considered the implications of section 8 and the various reliefs given to mortgagees in a Select Committee. But obviously it is not possible at this stage. The only thing that I would like to mention is that section 5A gives a similar relief to mortgagees who have been in possession for ten years or more and the entire principal amount is written off. This again is a relief that is exceptional which need not have been granted to that extent. I believe that this class of people do not require that amount of relief. They certainly do not belong to that section of the community which requires this relief. Section 5A by which the mortgage debt is to be wholly discharged in the case of those who have been in possession for over ten years, is an exceptional relief that need not have been granted. These and some other provisions would require revision and I hope the Government will consider these.

Thank you.

556 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 41/1978)

[1978 செப்டம்பர் 15]

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, “ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்கிறோம்” என்று சொன்ன புனிதமான தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த இந்த நன் னாளில் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ள மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் இன்று இந்த சட்டமுன்வடிவை இங்கே நிறைவேற்றுவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது குறித்து மேலவை பெருமைப்பட வேண்டும். நானும் அதிலே சேர்ந்து பெருமைப் படுகிறேன்.

ஆனால் இந்த நிவாரணம் அளிக்கப்படுவது, ஏழைகளுக்கு உண்மையிலேயே நன்மையை அளிக்கும் என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்படும் அதே நேரத்தில், இந்த மாதிரிக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்ட பிறகு, இனிமேல் இவ்வாறு கடன் கொடுப்பவர் கள் ஏழைகளுக்குக் கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும், ஆதலால் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றுகிற இந்தச் சூழ்நிலையில் இதன் தொடர்பாக, சாதாரண மக்களுக்குத் தாராள மாகக் கடன் உதவியை வழங்குவதற்குரிய நடவடிக்கைகளையும் எடுப்பதற்கு அரசு உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடன் நிவாரணம் அளிப்பதன் மூலம், கடன் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்று அரசு யாரையும் நிர்ப்பந்தப்படுத்த முடியாத நிலை இருப்பதால், அதைக் கருத்தில் கொண்டு இப்போது ஒரு ஆலோசனையை மட்டும் இங்கே சொல்லி விடை பெற விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்திலே இருக்கிற வங்கிகள் எல்லாம் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருப்பதால், அவர்கள் சில விதிமுறைகளை வைத்துக்கொண்டு, கட்டுப்பாடுகளை வைத்துக்கொண்டு கடன்களை வழங்குகிறார்கள். சாதாரண, பரமர மக்களுக்கு, “கன்ஸ்யூமர் லான்ஸ்”, “எம்ப்ளாயீஸ் லோன்” ஆகியவைகள் இப்போது கிடைப்பதில்லை. தமிழக அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கிற கூட்டுறவு வங்கிகளும், அதனுடைய கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் இவ்வாறு ‘கன்ஸ்யூமர் லோன்ஸ்’ (Consumer’s loans) மற்றும் “எம்ப்ளாயீஸ் லோன்” (Employees loan) ஆகியவைகளைக் கொடுப்பதில்லை. அங்கே விவசாயிகளுக்கு மட்டுமே கடன் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது ஒரு புதிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால், இந்தக் கூட்டுறவு வங்கிகளும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், இப்படிப்பட்ட சாதாரண மக்களுக்கும், உழைக்கும் அடித்தளத்திலுள்ள மக்களுக்கும் கடன் வழங்கும் வகையில் ஆக்கபூர்வமான முறையில் கூட்டுறவு வங்கி சட்டத்தில் தகுந்த திருத்தங்களை ஏற்படுத்தி, சாதாரண ஏழை மக்களுக்கும் கடன்களை வழங்க அரசு விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்ட முன் வடிவு 557
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 41/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

அதே சமயத்தில் தமிழகத்திலே பல ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன்கள் (Finance Corporation) இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் அரசின் முழுக்கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து வங்கிகளுக்குள்ள விதிமுறைகளில் உள்ள நல்ல அம்சங்களை அதில் அமல்படுத்தி அவைகளும் குறைந்த வட்டியில் சாதாரண மக்களுக்குக் கடன்களை வழங்க விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, நம்முடைய புனிதமான தலைவர் பிறந்த நன்னூலில் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை மேலவையில் நிறைவேற்றுவதை பட்டதாரிகள்—ஆசிரியர்கள் முற்போக்கு முன்னணியின் சார்பாக வரவேற்று, இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்

திரு. ஆற்காடு நா. வீராகாமி: தலைவர் அவர்களே, 1978ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டமுன்வடிவை, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்ததை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே எனக்கு முன்பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூட்டிக்காட்டியதைப்போல, இப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நான் மனதார ஆதரிக்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தினுடைய மூன்றாவது பிரிவில் (எஃப் 2) செக்ஷனில்

- “Certain debts and liabilities not be affected
i A debt due to the Central Government or any State Government.
ii Any local authority.”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் 500 ரூபாய்க்குக் கீழே கடன் வாங்கியவர்களுக்கெல்லாம் நிவாரணம் கிடைக்கிறது என்று மகிழ்ச்சியடைகிற நேரத்தில், முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிற காரணத்தால் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயிகள் இன்றைய தினம் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிடுவது நன்றாக இருக்காது. அதிலே ஒன்று, “அரசாங்கக் கடன்களையும், கூட்டுறவு வங்கிகளில் அவர்கள் வாங்கிய கடன்களையும் ரத்து செய்ய வேண்டும்” என்ற ஒரு கோரிக்கையையும் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டப்படி தனியாரிடத்திலே கடன் வாங்கியவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கிறோம். ஆனால் அரசாங்கம் கொடுத்த கடனுக்கு மட்டும் ஒரு பாதுகாப்பைக் கொடுக்கிறோம். அப்படி பாதுகாப்புக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்ல மாட்டேன். அரசாங்கம் கொடுத்த கடனைத் திருப்பிக் கட்டத் தேவையில்லை என்று சொல்லிவிட்டால், அரசாங்கம் நடத்த முடியாது. மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளைப் பற்றி அறிந்தவன் என்ற முறையில் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 500 ரூபாயைக்

558 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 41/1978)

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 செப்டம்பர் 15]

கடன் வாங்கிய விவசாயி ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு மேலாகியும் கட்ட முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார் என்றால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட கடன் நிவாரணச் சட்டத்திலே வழிவகை செய்ய முடியுமா என்பதை மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலவள வங்கியானாலும், கூட்டுறவு வங்கியானாலும் இதிலே 500 ரூபாய், 500 ரூபாய்க்குக்கீழே வாங்கி, ஐந்தாண்டுகள் ஆகியும் கொடுக்காமல் இருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை ஆயிரம் இரண்டாயிரம்தான் இருக்கும். அரசாங்கம் பெரிய சாதனையை விவசாயிகளுக்குச் செய்கிறது என்ற வகையிலே, பெரிய கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிற இந்த நேரத்திலே, கூட்டுறவு வங்கியில் 500 ரூபாயை வாங்கி ஐந்தாண்டுகளாகக் கட்டமுடியாமல் இருந்தால், விவசாயிகள் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லாமலிருப்பதற்கான ஒரு பிரிவை, இந்த மூன்றாவது பிரிவிலே சேர்த்திருப்பார்களேயானால், இன்னும் தாராளமாக இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டும் நல்ல உள்ளம் பெற்றவரை இருப்பேன் என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

அதைப் போலவே உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். 500 ரூபாயிலிருந்து 5,000 ரூபாய் வரை கடன் வாங்கியவர்களுக்கு வட்டி கட்டுவதிலே ஒரு விதிவிலக்கு, ஒரு சலுகை காட்டுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதிலே பிரின்சிபலை ஏன் 50 பெர்சென்ட் கொடுக்கவேண்டும்?

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்: அதிலே தள்ளுபடி செய்யலாம் என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: தள்ளுபடி செய்யலாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒருவன் கடன் வாங்கி, அசலை விட அதிகமாக வட்டி கட்டியிருப்பானால், முழுக்கடனையும் ரூபாய் 500லிருந்து ரூபாய் 5,000 வரை இன்றையதினம் சட்டத்திலே சேர்க்காவிட்டாலும், எதிர்காலத்திலாவது அப்படிப்பட்ட திட்டத்தைச் சேர்த்து—ரத்து செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிராமப் புறங்களிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் அசலை விட 3, 4 மடங்கு வட்டி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத்தின் கவனத்திற்கு ஒரு தகவலைத் தரவிரும்புகிறேன். 5வது பக்கத்திலே

Any debt or debts due on the 14th day of July 1978 by a widow or a minor child both of whose parents are dead or a minor child whose father is dead

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்ட முன் வடிவு 559
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 41/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

Provided the value of the property owned by such widow or minor child on the date including the principal amount of the debt or debts so due do not exceed Rs. 10,000 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். தஞ்சையில் ஒரு ஏக்கருக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரை கிடைக்கும். சில மாவட்டங்களில் அபிவிருத்தி ஒன்றும் இல்லாததால், சிறிய தொகை தான் கிடைக்கும். இவர்களுக்கு மட்டும் தான் 'Exemption' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, 'Minor Child' என்று இருக்கிறது. சில குடும்பங்களில் 4, 5 பேர் இருப்பார்கள். அதை 'Minor Children' என்று மாற்றிக்கொண்டால், நன்றாக இருக்கும். அடுத்தபடியாக 10 ஆயிரம் ரூபாய் என்று இருப்பதை 20 ஆயிரம் அல்லது 30 ஆயிரம் ரூபாய் என்று உயர்த்துவதுபற்றி எதிர்காலத்தில் பரிசீலிக்க வேண்டும். கடனில் இருக்கும் ஒரு சூழமகனுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்று அமர்கிறேன்.

*திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, கடன் நிவாரண மசோதாவைப் பொறுத்தவரை, நான் உண்மையிலேயே இந்த ஆட்சி இந்த நடவடிக்கையை எடுத்திருப்பதற்காகப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்திய விவசாயி நிரந்தர கடனாளி என்கிற நிலையிலிருந்து இன்னும் மீளவில்லை. அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்குப் பெருமளவு உதவியிருக்கின்றது. அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் உதவி என்றாலும் கூட குறிப்பாக விவசாயிகளுக்குத் தான் பெருமளவு உதவி ஓரளவு தன்னுடைய கடன்களிலேயிருந்து விடுதலை பெறவும் தன்னுடைய வாழ்க்கையிலே ஒரு நிம்மதியாக பெருமூச்சு விடுவதற்கும் வாய்ப்பளித்திருக்கிறது இந்த மசோதா. இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். 500 ரூபாய் வரையான கடன்கள் முழுக்க தள்ளுபடி என்றாலும் கூட, சட்டரீதியாக அல்லது வாதத்தின் அடிப்படையிலே இந்த அளவிற்கு ஒருவர் பல்வேறு கடன்களை வாங்கியிருந்தால், அவரும் இந்த லாபத்தைப் பெறும் நிலை வருகிறது. 500 ரூபாய் வரை இருக்கிற கடனைப் பொறுத்தவரையில், நான் ஒன்றை அனுபவ ரீதியாகச் சொல்ல முடியும். கிராமப்புறங்களில் பெரும்பாலும் 500 ரூபாய் அளவுக்குக் கடன் வாங்குகிற நிலையில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் திரும்பத் திரும்ப ஒருவரிடமிருந்து கடன் வாங்குகின்ற கட்டாயம் மிகக் குறைந்த அளவில் தான் இருக்கிறது. பெரும்பாலும் முதலீடு எதுவுமில்லாமல் வியாபாரம் செய்கின்ற சிறிய வியாபாரிகளுக்குத் தான் இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படுகிறது. இது என்னுடைய சொந்த அனுபவம். நெல், அரிசி போன்ற தானிய வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு இப்படி ஏற்படுகிறது. அவர்கள் பெரும்பாலும் யாரிடமிருந்தாவது கடன் வாங்கி வியாபாரம் செய்து 10 ரூபாய், 15 ரூபாய் என்று அன்றாடம் லாபம் வருவதைக் கொண்டு திரும்ப அடைக்கிறார்கள். 500 ரூபாய்

560 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாணச் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 11/1978)

[திரு க. இராமமூர்த்தி] [1978 செப்டம்பர் 15]

என்று வரையறுத்து இருப்பது சரியான முறைதான். சில பேர் லாபமும் பெறலாம். தகுதி இல்லாதவர்கள் இதனுடைய அனுசூலத்தைப் பெறலாம். பல லட்சக்கணக்கானவர்கள் லாபம் பெறுகின்ற போது, நாம் விரும்பாதவர்கள் கூட இந்த லாபத்தைப் பெற வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இதை நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் முடிவிலே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் வரி கட்டுகின்றவர்களுக்கு (Profession Tax) விதிவிலக்கு இல்லையென்று இருக்கிறது. இதிலே சங்கடம் என்ன வென்றால், அரசாங்க அலுவலகத்திலே இருக்கின்றவர்கள் அல்லது வேறு துறையில் இருக்கின்றவர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் வாங்கினால் கூட, தொழில் வரியைக் கட்டுகின்ற நிலைமைக்கு வந்து விடுகின்றார்கள். அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தின் படி நலன்கள், சலுகைகள் போன்றவற்றை அனுபவிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதே நேரத்திலே 15 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டுள்ள ஒரு விவசாயியின் வருமானம் அரசாங்க அலுவலகத்திலே வேலை பார்க்கின்றவர்களுடைய வருமானத்தை விட அதிகமாக இருந்த போதிலும் கூட, தொழில் வரியைக் கட்டாமல் இந்த முழுமையான பலனை அனுபவிக்க முடிகிறது. ஆதலால் அலுவலகத்தில் பணியாற்றுகின்ற ஒரு அரசாங்க ஊழியர் அல்லது மற்றவர் இந்தச் சலுகையைப்பெற முடியாத நிலை இருக்கிறது. இதை நான் ஆட்சியினரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதை அரசாங்கம் கருத்திலே கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை கிடைக்க வழிவகை செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் 23வது செக்ஷன்படி அப்பீல் செய்வதற்கான ஒரு முறையை வைத்திருக்கிறார்கள். 'அண்டர் செக்ஷன் 47' சி. டி. சி. யின்படி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் திருத்தத்திற்குப் பிறகு அந்தச் சட்டம் போய்விடுகிறது. இப்பொழுது அப்பீல் செய்வதாக இருந்தால், ஹைகோர்ட்டுக்குத்தான் வரவேண்டும். இது பற்றி மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

இன்னொன்று செக்ஷன் 2.(38). அதிலே நியாய வாரம் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நியாய வாரத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், கரும்பு, புகையிலை, மஞ்சள் போன்ற பயிர்களுக்கு கெல்லாம் நியாய வாரம் என்று எதுவும் கிடையாது. அதுபற்றிக் குறிப்பிடவும் இல்லை. வழிவகை வகுக்கப்படவும் இல்லை. ஆகவே அந்தப் பயிர்களுடைய நிலை என்ன, அதைப் பயிரிடுகின்றவர்களுக்குக் கடன்களை எப்படி விதிவிலக்கு அளிக்கின்றோம், எந்த விகிதாசாரத்தில் கணக்கிடுகின்றோம் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். நடவடிக்கை எடுப்பதைப் பொறுத்த வரையில் செக்ஷன் 16க்கும் 19க்கும் இடையே இருக்கின்ற வேறுபாடுகளிலே 'லிமிட்டேஷன் ஆக்ட் செக்ஷன் 5-ஆம் பரிசீலனை

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்ட முன் வடிவு 561
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 41/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு க. இராமமூர்த்தி]

செய்யப்பட்டதா என்று தெரியவில்லை. அப்படிச் செய்தால். சங்கடங்கள் வருமோ என்று அஞ்சுகிறேன். சட்டத்துறை அது பற்றியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

ஒன்றை மட்டும் சொல்லி என் உரையை நிறைவு செய்கிறேன். கடன்களைப் பொறுத்தவரை, அவசரச் சட்டங்கள் என்கின்ற நிலை வந்து அதைத் தாண்டி சட்ட பூர்வமாக சட்ட உருவம் கொடுக்கின்ற முயற்சியிலே இப்போழுது இருக்கின்றோம். இன்றைக்கும் பெரும்பாலும் கிராமங்களிலாகட்டும், நகரங்களில் ஆகட்டும், அதிலும் குறிப்பாக தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே அதைப்போல இன்னும் இரண்டொரு மாவட்டங்களிலே கடன் கொடுக்கின்றவர்கள் 200 ரூபாய் கடன் கொடுத்தால், 500 ரூபாய்க்கு புரோ-தோட் எழுதி வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். இன்றைக்கும் கூட அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறது என்பதை வேதனையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். சங்கடத்தின், நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக அப்படி எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். அதையே தொழிலாக வைத்துக்கொண்டு, உரிமம் பெற்றவர்களும் பெறாதவர்களும், ஏழையெளிய மக்களை வாங்குகின்றவர்களை நசுக்குகிற ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதை

(பிற்பகல் 12-10)

முறையீடு செய்கிற இடம் தாலுகா ஆபீசிலே உள்ள தாசில் தாரிடம் என்று இருக்கிறது. இது போன்ற உரிமங்கள் பெற்றவர்கள் இந்தத் தொழிலிலே ஒரு சங்கம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கம் மிகுந்த வலிமை வாய்ந்த சங்கமாக இருக்கிறது. சில நிமிஷங்களிலே ஆயி கண்ணக்கான் ரூபாயை இந்தச் சங்கத்தாலே புரட்ட முடிகிறது. எனவே இவர்கள் வைத்திருக்கின்ற பண்பலம் காரணமாகவும் வேறு நிலைமைகள் காரணமாகவும் அதிகாரியிடத்திலே இவர்கள் அதிகாரம் செய்ய முடிகிறது. நெருக்கடி நேரத்திலேயே இதை நாம் பார்த்தோம். இப்போதும் கூட பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பலபேர் தாசில் தாரிடத்திலே முறையீட்டுக்கொண்டார்களே தவிர, நிவாரணம் கிடைத்ததா என்றால், அநேகமாக இல்லை. எனக்கே கூட சொந்த அனுபவம் உண்டு. கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு எதிராக சாதாரண விவசாயிகள் போய் தாசில்தாரிடம் முறையிட்ட போது இரண்டு மூன்று முறை வாய்தா போட்டு விட்டு பிறகு தீர்க்காமலேயே விட்டுவிட்டார்கள். அல்லது தீர்ப்பளித்த போதும், அது கடன் வாங்கியவர்களுக்கு எதிராகவே முடிந்தது. இப்படி விவசாயத் தொழிலாளர்கள், மிகக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் மிகச் சிறிய தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் ஆகியவர்கள் எல்லாம் அவதிக்குள்ளாகிற நிலை இன்னும் இருக்கிறது. எனவே இதைத் தீர்க்கிற வகையிலே அதுவும் நிரந்தரமாகத் தீர்க்கிற வகையிலே, ஒரு முறையைக் காண்பது

562 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 41/1978)

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1978 செப்டம்பர் 15]

நல்லது என்று கருதுகிறேன். தற்போது தாசில்தாரிடத்திலே முறையிட்டுக்கொள்ளுவது என்பதை எடுத்துவிட்டால்கூட அது நல்லது என்று கருதுகிறேன். இந்தக் கடன் கொடுக்கிறவர்களுடைய அதிகாரமும் பணமும் யாரை எட்ட முடியாதோ அவரிடத்திலே முறையீடு செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால், தற்போது கடனிலேயிருந்து மீளமுடியாதவர்கள் பண முடைகாரணமாக குறைந்த பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு அதிகமான தொகைக்கு கடன் பத்திரம் எழுதிக் கொடுக்கக்கூடிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிறிய விவசாயிகள் சிறிய பொன்நகைகளையெல்லாம் அடகு வைக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் இன்றைக்கு இருக்கிற அமைப்பின் மூலமாக, சங்கங்களின் மூலமாக யார் வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்கிறார்களோ, அவர்களே ஏலத்தில் எடுத்துக்கொள்ளுகிற முறையைக் கையாண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக, ஏழை எனிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அந்த பொன் நகைகளைத் திருப்பிக் கேட்கிறபோது அந்த நகை இல்லை, காலாவதி ஆகிவிட்டது, ஏலம் போடப்பட்டுவிட்டது, என்றெல்லாம் சொல்லி அவர்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். ஏவவே இவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் முறையாகத் தீர்க்க வேண்டுமானால், தாசில்தார் அளவிலே இதைத் தீர்க்க முடியாது. கடந்த கால அனுபவம் இதைத்தான் காட்டியிருக்கிறது என்ற காரணத்தால், வேறு ஒரு வகையிலான நிர்வாக அமைப்பை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMI MUDALIYAR: Mr. Chairman, Sir, I must straightway express my grateful thanks to all the hon. Members who have participated in this debate, expressing their support, almost universal support to the measure that has been brought before this House, as passed by the Legislative Assembly. This measure now is solely intended to replace the Ordinance and its scope, as the hon. Member Thiru Damodaran has already stated, is rather limited in the sense that it is not possible to bring in amendments in view of the fact that the present Bill is only intended to supplant the Ordinance.

I am really grateful to some of the hon. Members who have made very useful suggestions. Particularly, the hon. Member Thiru Nallasivam and others have pleaded for the expansion of the scope of the profession tax from Rs. 1,200 to Rs. 2,500. But the antecedent legislative measures and the predecessors of the present Bill were solely confined to the relief within the limits of Rs. 1,200, so far as profession tax is concerned. But the suggestion will be duly considered in course of time by the Government.

1978 செப்டம்பர் 15] [Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar]

The hon. Member Thiru Damodaran was pleased to suggest the institution of a Public Notary system modelled on the basis of the French system. As the hon. Member Thiru Ramamoorthi has put it, the agricultural labourer who is steeped in perpetual rural indebtedness is compelled to borrow a certain amount and execute a bond for a higher amount. If that is the actual state of affairs, even before the Public Notary system, the borrower can go and say "I have borrowed Rs. 400 or Rs. 500" although he borrowed in actuality Rs. 200 or Rs. 300. I do not know how far that system would be feasible in this country, for in the light of the Negotiable Instruments Act, if the instrument discloses Rs. 500, the presumption in law is that the borrower has borrowed Rs. 500 and nothing less than that unless the debtor proves to the satisfaction of the Court that the presumption is misplaced and that he borrowed only an amount far lower than the amount indicated in the negotiable instrument. It is a very onerous task for any debtor to prove that. As the hon. Member Thiru Ramamoorthi has given a few cases, I would like to say that so far as my experience goes, very rarely can a debtor succeed in proving his claim that he borrowed a far lesser amount than what has been indicated on the face of the instrument *ex facie*.

The hon. Member Thiru Damodaran has also pleaded for the revision of the rates of interest in the light of the income rates. All that I can submit to this House is that, that will all be considered in due course of time when the amendments are coming up, thought of or contemplated, resulting from the practical working of this Act.

The Government are also beholden to the various suggestions made by the hon. Members Thiru Lakshmikanthan and Thiru Veerasami. The hon. Member Thiru Veerasami, while extending his support, has pleaded for total exemption of a debt contracted by a debtor, even towards public bodies, local authorities or any bank or co-operative bank, if he is unable to pay for five years. That suggestion will be certainly considered in view of the fact that the burden appears to be too onerous for him to discharge even after a period of five years. The hon. Member Thiru Veerasami also pleaded for the total discharge of a debt where the interest and principal have been paid twice the amount. In fact, I would very much like to draw the attention of the hon. Member Thiru Veerasami to section 7 (2) (i) and (ii) and the proviso which will meet the argument advanced by him. So far as widows and minors are concerned, we have carefully thought about the limit so that they may not be put to any further abuse or anything and if really the practical working of this Act does occasion

564 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 41/1978)

[Thiru K. Narayanaswami Mudaliyar.] [1978 செப்டம்பர் 15]

the need for such an amendment, the Government will bear it in mind and duly consider the weightiness of the argument of the hon. Member Thiru Veerasami in respect of widows and minors.

[பிற்பகல் 12-20]

Thiru Ramamoorthi has also pleaded, joining with Thiru Nallasivam, for raising the half-yearly professional tax limit from Rs. 1,200 to a larger amount so that the class of debtors who stand to benefit by this legislation may be enlarged and may become more numerous. This will also be considered after watching the actual working of the Act and if it does not result in the giving of relief to those who do not need such relief, this will be borne in mind.

Thiru Ramamoorthi made mention of certain difficulties in the working of sections 16 and 19. I wish he gave some more details with particulars. But anyway in the course of the working of the Act, if the Government come across any actual difficulty, the Government will be very much happy to examine it in detail and remedy the situation.

In the end I would like once again to thank all the hon. Members for having extended their universal support to the present Bill, as passed by the Assembly, which replaces the moratorium laws and gives substantial relief to the debtors in the State.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, one statement made by the Hon. Minister requires some detailed clarification. In view of the fact that he has given a statement here that the Government would consider the waiving of debts due to public institutions, co-operative institutions, banks, etc., as suggested by Thiru Veerasami, I am asking for clarification because this statement may be misinterpreted.

THE HON THIRU K. NARAYANASWAMI MUDALIYAR: Sir, I had restricted and narrowed my assurance. It may be remembered that Thiru Veerasami drew the attention of this House to the debts due to the Central Government, the State Government and the local authorities. So far as the Central Government are concerned, we have no authority. So far as the State Government and the local authorities are concerned, if a debtor is not able to pay for a prolonged period of 5 years and thereby proves his total incapacity to pay the debt in future, perhaps, all that I said was that the Government might consider that suggestion. Beyond that, the Government have not committed themselves at all.

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்ட முன் வடிவு 565
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 41/1978)

1978 செப்டம்பர் 15]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நியாய வாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், சில பொருள்களுக்கு எவ்வளவு தொகை என்பதுபற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை என்று தெரிவித்தேன். அதாவது செக்ஷன் 2 (3) (3)—1 Sugar-cane, Tapioca, Turmeric and other things. பற்றியது அதுபற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், ஏதாவது சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஒன்றுமே அதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் இப்போது சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMI MUDALIYAR: Sir, at present we are in a position to give the definition of 'rent' in clause (8) of section 2. I do not see any reason for definition of 'fair rent' because fair rent is being fixed under the respective legislations mentioned in the clause.

THIRU K. RAMAMOORTHY: So far as tapioca, sugar-cane and turmeric are concerned, no fair rent has been fixed.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMI MUDALIYAR: The Government will consider those points in course of time when the need comes, within the scope of clause (8).

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவைமுன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 41/1978) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 30 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMI MUDALIYAR: Mr Chairman, Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Debt Relief Bill, 1978 (L.A. Bill No. 41 of 1978), as passed by the Assembly, be passed”.

566 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, கடன் நிவாரணச் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 41/1978)

[1978 செப்டம்பர் 15]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவைமுன் உள்ள
பிரச்சினை :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு 41/1978) நிறைவேற்றப் பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(3) தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1978)

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Mr. Chairman, I move—

“That the Tamil Nadu Prohibition (Amendment) Bill, 1978 @ (L.A. Bill No. 36 of 1978), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட
தீர்மானம் :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்டமுன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1978) ஆய்விற் று எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

* THIRU D. V. D'MONTE: Mr. Chairman, Sir, the objects and reasons advanced for this Bill are that licensees have been misusing quotas of denatured spirit and that, therefore, to prevent such misuse and enforce prohibition in a more effective way the Bill proposes to entrust the manufacture and sale of spirit-based commodities to the public sector undertakings and also to entrust the wholesale and retail sale of denatured spirit and varnish to public sector undertakings and co-operative societies.

Sir, I consider this step as a negative one in the working of the Prohibition Act. In my opinion, nothing is going to change for the better and the end result will be the same. If, on the one hand, we are trying to prevent misuse, on the other hand, we are letting ourselves in for a great deal of bureaucratic delay in the handling of that essential commodity particularly where hospitals and other places

@ 630 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.